

Koncem měsíce února 2003 byla uvedena do provozu nová budova nemocniční lékárny. V této souvislosti bych se rád alespoň krátce zmínil o historii, současnosti a budoucnosti naší lékárny.

Zásobování českobudějovické nemocnice zajišťovaly před druhou světovou válkou střídavě jednotlivé městské lékárny. Za okupace byly zásobováním pověřeny výhradně německé lékárny " U Matky Boží " a " U bílého orla" . Po osvobození byla největší zodpovědnost za zásobování svěřena lékárně se státní správou "U Matky Boží". Postupné rozšiřování českobudějovické nemocnice si vyžádalo i podstatný růst objemu zásobování léky a zdravotnickým materiálem a tak brzy vyvstala naléhavá nutnost zřízení vlastní ústavní lékárny v areálu nemocnice.

V první etapě byla 1.ledna 1949 uvedena do provozu výdejna léků v 1. poschodí starého interního pavilonu. Výdejna zajišťovala zásobování hromadně vyráběnými léčivými přípravky, požadavky na magistraliter léky předávala k přípravě dalším budějovickým lékárnám. Velmi brzy se ukázalo, že tento způsob zásobování je nevyhovující a že jediným řešením je zřízení samostatné nemocniční lékárny.

Samostatná lékárna byla otevřena v říjnu 1950 ve třech suterénních místnostech nově zbudovaného infekčního pavilonu. Toto umístění bylo považováno za provizorium a skutečně v letních měsících 1951 došlo k přemístění lékárny do samostatného objektu mezi kožním a gynekologickým pavilonem, kterému se později dostalo přiléhavého názvu domeček. Není bez zajímavosti, že v této budově, sloužící původně jako márnice, byla v lednu 1930 uložena pěvkyně Ema Destinová, která v českobudějovické nemocnici zemřela. Součástí lékárny bylo od roku 1958 oddělení přípravy sterilních léků, které bylo umístěno v suterénu dětského oddělení. Po reorganizaci zdravotnictví v roce 1960 bylo toto oddělení převedeno do Krajského skladu léčiv a zdravotnického materiálu.

Postupem času byly pro lékárnu získány další prostory. Rekonstruovaný domeček se stal centrem přípravy léčiv, sklad HVLP byl umístěn v suterénu gynekologicko-porodnického pavilonu, sklad zdravotnického materiálu v suterénu psychiatrického pavilonu, sklad infuzních roztoků a příprava dialyzačního koncentrátu v dnes již zbouraném lignátu.

V 80. a počátkem 90. let byla lékárna umístěna celkem v sedmi objektech. Bylo jasné, že takto roztříštěný provoz lékárny nemůže splňovat požadavky stále se rozšiřující nemocnice. Koncem 80. let byl vypracován projektový záměr tzv. lékárenského centra, sestávajícího z lékárny (včetně doposud chybějícího oddělení přípravy sterilních léčiv), z oddělení zdravotnického materiálu, laboratoře pro kontrolu léčiv a z lékárenského oddělení LS KÚNZ. K realizaci tohoto projektu nedošlo díky polistopadovému vývoji. I když základní idea byla správná, nesl projekt znaky socialistické megalomanie. Objekt měl mít 5 pater a téměř 3000 m2 provozní plochy. Byl projektován podle tehdejší typizační směrnice.

V polovině 90. let byl pro lékárnu upraven objekt po bývalých dílnách a statistice. Přestěhovalo se sem oddělení HVLP, výdej pro veřejnost a sklad infuzních roztoků s přípravou dialyzačního koncentrátu. Zásadní problémy, zejména absence oddělení sterilních léků, tím ale vyřešeny nebyly. Proto byla uvítána možnost zbudovat novou ústavní lékárnu v objektu po protetickém oddělení.

V nové lékárně je umístěno oddělení přípravy léků s nově zřízeným pracovištěm pro přípravu sterilních léků, oddělení hromadně vyráběných léčivých přípravků. Není zde výdej pro veřejnost. Ten je v souladu s koncepcí výstavby nemocnice spolu s pohotovostí umístěn ve vstupním "terminálu".

V roce 2010 bylo v ústavní lékárně uvedeno do provozu nové pracoviště Centrální přípravy cytostatik. Je vybaveno robotem pro automatickou přípravu cytostatik a dvěma izolátory pro manuální přípravu cytostatik. Online propojení s onkologickým oddělením zajišťuje okamžité předání požadavků na přípravu. Kromě onkologického oddělení připravujeme cytostatika pro dětské oddělení a oddělení klinické hematologie.